
Hokejisté UK přišli povzbudit malé pacienty onkologie v Motole

Hokejisté UK přišli povzbudit malé pacienty onkologie v Motole

Vítězové obou ročníků [Evropské univerzitní hokejové ligy](#) (EUHL) z Univerzity Karlovy se rozhodli pomoci potřebným a svou návštěvou potěšili pacienty Kliniky dětské hematologie a onkologie Fakultní nemocnice Motol. [Hokejisté](#) přinesli v úterý 19. května nemocným dětem ukázat Sekeráš Trophy – tedy pohár pro vítěze EUHL –, darovali jim dres podepsaný celým týmem a zahráli si s nimi stolní hokej.

Za UK do Motola dorazila čtveřice hokejistů Miroslav Polák, Petr Novák, Petr Hučko a Matúš Baláž. Právě posledně jmenovaný má s rakovinovým onemocněním vlastní zkušenosti, a moc dobře si tedy dokáže představit, co malí pacienti prožívají. „Rád bych i touto formou poprosil lidi, aby šli darovat krev nebo se zapsali do registru dárců kostní dřeně,“ vyzývá Baláž nás všechny.

„Když jsem ležel v nemocnici v Košicích, přišli nás navštívit místní extraligoví hokejisté. Právě tehdy jsem si řekl, že pokud bych byl jednou i já pro děti něčím zajímavý a mohl bych je navštívit, tak bych to rád udělal a zpestřil jim den,“ vypráví Matúš Baláž o tom, proč se s týmem rozhodli návštěvu Fakultní nemocnice Motol zorganizovat. „Po vítězství v EUHL jsme se bavili s chlapci, jestli by do toho šli, a rozhodli jsme se, že oslovíme dětskou onkologii FN v Motole, zda by měli o naši návštěvu zájem.“

Návštěvu si užili nemocné děti i samotní hokejisté. „Bylo to velmi spontánní,“ popisoval Baláž. „Děti přišly mezi nás, vzali jsme si stolní hokej a hráli si s nimi. S menšími jsme zase stavěli kostky a byla víceméně volná zábava. Děti sice nebylo mnoho, protože většina za sebou měla těžké procedury, ale s těmi, co přišly, byla vážně zábava a myslím, že po chvíli jsme i my zapomněli, kde vlastně jsme,“ pokračoval slovenský obránce týmu UK, který také prozradil, čím on a jeho spoluhráči malé pacienty ještě potěšili. „Dětem jsme přinesli ukázat pohár, který jsme získali, a také podepsaný dres všemi hráči, kteří – i když se nezúčastnili – chtěli alespoň takto vyjádřit podporu a dodat sílu.“

Vzhledem k tomu, že Baláž v minulosti sám s nádorovým onemocněním bojoval, dokáže zaslíbeně vyprávět o tom, co nemocný člověk prožívá. „Myslím si, že děti obecně snášejí tuto nemoc v pohodě. Neřeší to, neuvědomují si, co se děje. Pro ně jsou akorát nepříjemná různá omezení, která jsou s tím spojená,“ vysvětloval. „Nejhůře to ale snášejí rodiče a jejich okolí. Doufám, že když viděli, jak s dětmi blbneme, udělalo jim to radost.“ Samotný Matúš Baláž se mezi dětmi cítil dobře. Jedinou nepříjemnou připomínkou pro něho byly nádoby s chemoterapií. „Vedlejší účinek léčby je, že vám je při podávání chemoterapie často na zvracení. Tohle jsem tam musel chvíli vydychávat.“

Zatímco Baláž věděl, co může v nemocnici očekávat, pro jeho tři spoluhráče to byla zcela nová zkušenost. „Petr Hučko tam byl se mnou již před dvěma týdny, kdy jsme setkání domlouvali. A cestou zpět z nemocnice si vedle mě v metru sedl

a povídal mi, že je neskutečné, jaké blbosti on v životě dokáže řešit, a přitom to jsou ve srovnání s tím, co musejí řešit ty děti, úplně banality.“ A co další dva členové vítězného týmu EUHL? „Na Mirovi (Polákovi) a Novasovi (Petr Novák) bylo zpočátku znát, že jsou v rozpacích, ale po chvíli se atmosféra uvolnila a už jsme se jen všichni dobře bavili. Jsem rád i za kluky, že mohli vidět, že život má vícero stránek. Nakonec se všichni shodli, že to jsou výjimečné děti, protože si dokážou vážit mnoha věcí, které některým lidem přijdou jako samozřejmost.“

Říká se, že v boji s rakovinou je velmi důležitá také psychika, což potvrzuje i hráč, který v letošní sezoně prestižní soutěže vysokých škol zaznamenal devět kanadských bodů za čtyři góly a pět asistencí. „Je třeba myslet stále pozitivně, nepoddávat se tomu. Ono se ti to potom vrátí,“ pravil Baláž s tím, že děti mají v tomto výhodu. „Pro mě bylo daleko horší, když se mi choroba vrátila a ležel jsem na oddělení pro dospělé. Tam byla všude negativní atmosféra. Možná i proto je procento vyléčených vyšší u dětských pacientů než u dospělých.“

Může hrát nějakou roli při uzdravování i sport? „Těžko říci. Když jsem poprvé ležel na dětském oddělení, lékaři říkali, že to, že sportuji, napomáhá lepšímu zvládnutí léčby. Ale celkově mi hokej nijak nepomáhal. Tehdy mě moc nezajímalo. Měl jsem jiné cíle, a to uzdravit se co nejrychleji,“ líčí Baláž a dodává: „Tehdy i ty vaše největší koníčky a hobby jdou stranou a soustředíte se na jedinou věc. To, že jsem se v obou případech mohl ještě vrátit k hokeji, už je jen takový bonus. Asi jediná věc, kterou bych spojil s hokejem, byla chuť vyhrávat. Ta mě hnala i při léčení.“

A co by dvojnásobný šampion EUHL vzkázal lidem, kteří si prošli podobnými zkušenostmi s nemocí jako on? „Ve všem zlém se dá najít i něco pozitivního. Ze mě se stal jiný člověk. Vážím si věcí, které pro mě předtím byly samozřejmostí. Proto i ostatní, co si tím prošli, by si měli užívat každý den a celý život naplno, nestresovat se zbytečnostmi, protože život se vám může změnit ze dne a den a vy nevíte, kdy se to může stát.“ Radu a slova povzbuzení má Matúš také pro ty, kteří s rakovinou aktuálně bojují. „Měli by myslet pozitivně, nepřipouštět si ty nejhorší varianty a neklást si otázku, zda se vyléčím, ale za jak dlouho budu znovu fit!“